

der falde ind under den, og i endnu langt ringere Grad dem, der blive uden for den, derom synes jeg, der ikke længer kan være Tvivl efter de Udtalelser, vi have hørt. Og naar nu — jeg har nævnt det før — den ene tilskadekomne faar Erstatning — det være en lille eller stor, det bliver dog en Erstatning — mens den anden tilskadekomne falder ind under Fattigvæsenet, vil der, det er jeg aldeles sikker paa, rejse sig saa megen Misnøje, i alt Fald hos dem, der staa udenfor, at det netop af den Grund maa være betænkeligt ikke at vedtage Hovedændringsforslaget. Jeg vil i alt Fald tage mine Reservationer i enhver Henseende. Jeg siger fremdeles, at man, saa vidt man kan, bør løse Spørgsmaalet for alle Arbejdere paa een Gang. Gør man ikke det, gør man en saadan Uret, at man vil komme til at fortryde det bagefter. Nu er der jo fra de Herrers Side saa tit sagt til os, at vi have stemt for Forslagets Overgang til Landstinget, vi stemte for Forslaget ved dets 3dje Behandling her, og man siger, at vi derved gave Forslaget vor Godkendelse. Men det er jo paa ingen Maade Tilfældet. Det, at stemme for et Forslag, som gaar herfra til Landstinget, er noget ganske andet end at stemme for et Forslag, som foreligger her til endelig Afgørelse. Det er jo netop Forskellen paa det, der sker i Aar, og det, der skete i Fjor. Vi have nu gjort, hvad vi kunne, og jeg fra min Side har ogsaa ydet det Bidrag, som jeg har kunnet yde for at forbedre Forslaget baade i Udvalget og under Behandlingen i Salen; vi have Gang efter Gang stillet Forslag om at tage flere med ind under Loven end dem, der nu falde ind derunder, men vi have jo hørt fra de forskellige Sider, at disse Bestræbelser hjælpe til intet, de Ændringsforslag, vi nu have stillet tilsidst, skulle ogsaa forkastes. Vi kunne ikke forhindre, at Loven bliver vedtagen, det er i sin Orden. Men jeg vil da sige, at selv om vi ikke kunne forhindre Lovens Vedtagelse, ville vi ikke gøre det Skridt med at stemme for Lovforslaget her ved dets endelige Vedtagelse, naar man ikke vil vedtage det Ændringsforslag, der gaar ud paa at bringe flere ind under Loven.

Seavenius: Jeg skal ikke opholde det høje Ting længe, men som tidligere Medlem af de Udvalg, som have været nedsatte i Anledning af denne Sag, ønsker jeg blot ganske kort at motivere, hvorfor jeg ikke kan stemme for de Ændringsfor-

slag, som her foreligge, men vil stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger paa Tingets Bord. Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem, som nu satte sig, er kommet saa sent til Erkendelsen af denne Lovs fuldstændige Mangelfuldhed. Jeg var tidligere ved Sygdom forhindret i at være til Stede i alle Udvalgets Møder, men saa meget erindrer jeg dog ganske tydeligt, at vi den Gang saa godt som alle — ogsaa de, som nu ere saa stærke Modstandere af Loven — vel vare enige i meget at beklage, at det ikke kunde lykkes at faa Landbruget med ind under Loven, men paa den anden Side erkendte, at det havde saa store Vanskeligheder, at vi maatte opgive det. Vi vare enige om, at det ikke kunde ske paa det Grundlag, hvorpaa denne Lov hviler. Men paa den anden Side vare vi enige om, at Loven hurtigt maatte efterfølges af en Lov, der omfattede Landbrugets Arbejdere. Jeg maatte lige saa fuldt som nogen anden med stor Beklagelse se paa dette Forhold, at Landbrugets Arbejdere vel kunne faa Forsørgelse uden at komme ind under Fattigvæsenet, naar de ere 60 Aar gamle og svagelige, men derimod ikke kunne faa en saadan Forsørgelse, naar de blive Invalid, arbejdsudygtige ved Ulykkestilfælde. Det er et Forhold, som i Længden ikke kan opretholdes. Man var i Udvalget enig om, at paa det Grundlag, hvorpaa Loven nu hviler, kunde man ikke faa Landbruget med. Paa den anden Side var man ogsaa fra alle Sider enig om, at denne Lov maatte efterfølges af en saadan Lov, og det tror jeg ogsaa, at den vil blive. Naar jeg nu ikke stemmer for Ændringsforslagene, er det af to Grunde. Den første er den, at det forekommer mig, at en saadan Ulykkesforsikringslov for Landbrugets Arbejdere lader sig ikke gennemføre ved et Ændringsforslag ved 3dje Behandling. Naar man ikke netop vil komme til det Resultat, at man vækker Utilfredshed baade hos dem, som skulle nyde godt af en saadan Lov, og dem, som ikke skulle nyde godt af den, maa et saadant Forslag underkastes en langt mere indgaaende Overvejelse, end det kan underkastes her, hvor det opstilles som et Ændringsforslag uden Udvalg ved 3dje Behandling. Det er den ene Grund. Min anden Grund er den, at skønt jeg saa fuldt som nogen beklager, at det ikke har kunnet lykkes med det samme at faa gennemført en saadan Lov for Landbrugsarbejdernes Vedkommende, forekommer det mig dog, at det er klart, at det ikke er tilstrækkelig Grund til at forhindre, at